

Hejsek 9

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXII květen 2017

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší k narozeninám Máje!

Haf! Haf! Haf!

Blíží se tábor. Nezapomeňte, že termín placení a odevzdávání přihlášek je konec května. Pokud by se vám hodila faktura, neváhejte nám to povědět, rádi vám ji vystavíme.

Haf! Haf! Haf!

Oddílové hry o Štítek táborníka letos strávíme i s družinou nejmenších. Bystřete smysly a ladte formu, dokud je ještě možnost.

Haf! Haf! Haf!

Velikonoce jsme strávili v týpku a počasí nakonec vůbec nebylo tak zlé, jak vyhrožovala předpověď.

Družili jsme se s ostatními oddíly, roztlačovali jsme kapitánovi ponorku, pletli pomlázky, barvili vajíčka...

A taky jsme dali vzniknout několika legendám o tajuplných osobách a místech. Posuďte sami:

Bezvětváč bylo malé dítě, které oškubali dohola a proměnili ho v kus dřeva.

Chrošťák je hromada dříví, kterou Vpředáci nestačili spálit.

Vlkodlačí palouk je místo, kde vlkodlak kdysi dávno roztrhal malé dítě.

Haf! Haf! Haf!

Letos jsme spojili poklad s výpravou na vodu, aby se nám nekryly termíny s Duhovým divadlem. Tak dorazte v co nejhojnějším počtu!

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Tábor se blíží a dokonce května je potřeba odevzdat přihlášky a papíry od doktora!

Velikonoce v týpku jsme zvládli i přes nepřízeň počasí a už se těšíme na oddílové hry o štítek táborníka. Kdo letos vyhraje?

Co budeme dělat my menší?

- 4. 5. Schůzka (17:00–18:30)
- 11. 5. Schůzka (17:00–18:30)
- 12. 5. Čaj (16:00–18:00)
- 18. 5. Schůzka (17:00–18:30)
- 19.–21. 5. Oddílové hry o štítek táborníka
- 25. 5. Schůzka (17:00–18:30)

A dále...

- 4. 6. Poklad
- 4.–11. 7. Tábor

Co budeme dělat my větší?

- 9. 5. Oddílovka (16:30–19:00)
- 12. 5. Čaj (16:00–19:00)
- 16. 5. Družinovky (16:30–19:00)
- 19.–21.5. Štítek táborníčka
- 23. 5. Oddílovka (16:30–19:00)
- 30. 5. Družinovky (16:30–19:00)
- 6. 6. Oddílovka (16:30–19:00)

A dále...

- 9.–11. 6. Poklad a výprava na vodu
- 1.–23. 7. Tábor

CHTĚL SI ZE MĚ DĚLAT LEGRACI.

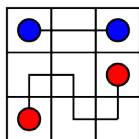
TAK JSEM MU TEN HLOUPEJ KOMIKS ZAPÁLIL!

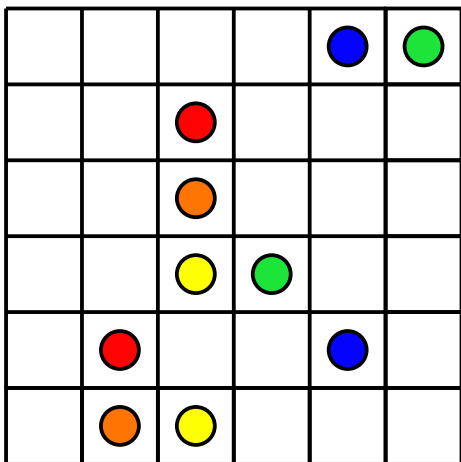
Spojování teček

Pravidla jsou jednoduchá. Spoj stejně barevné tečky tak, abys čarami zaplnil celou mřížku a čáry se nekřížily. Svě řešení ukaž Pomerančovi a dostaneš pár bodů do bodování.

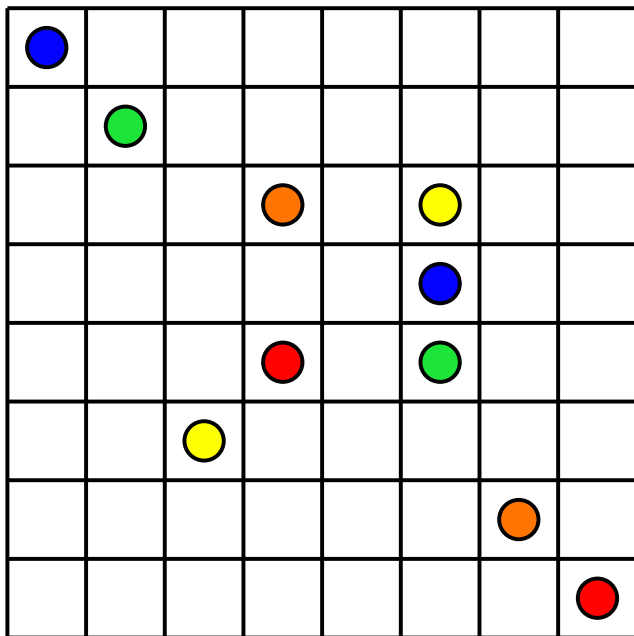
Takto vypadají správně spojené tečky.

Pro mladší (do 5. třídy včetně):

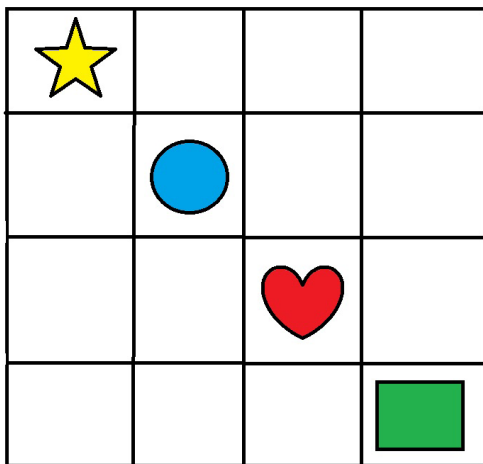

Pro starší (od 6. třídy včetně):

Štěně

Když si myška shání jídlo, musí si v něm udělat pořádek, aby věděla, co bude mít zrovna k obědu. Není to ale jednoduché – na každé poličce si vždy ukládá jenom jeden druh pamlsku. Dokresli obrázky jídla do tabulky tak, aby se neopakovaly v řádku ani ve sloupci. Doplněné poličky ukaž Týně nebo Majdě a připíšeme ti bod do bodování.

Velikonoční výprava

(16.–17. 4.)

Sešli jsme se tentokrát daleko od domova ve vesnici Kozmice. Odtamtud stačilo jen sejít z kopce a ocitli jsme se na louce, kde už tábořil zbytek a oddílů (včetně našeho). Odložili jsme si věci do týpka a vyrazili jsme si zahrát na louku pár her. Poté jsme se vypravili na krátký výlet po okolí – navštívili jsme tajemné jeskyně se stolem a louku, kam pojedeme v létě na tábor. K obědu jsme si dali bramborové knedlíky se zelím a uzeným. Po poledním klidu jsme se společně s velkým oddílem vrhli na přípravu velikonočního pondělí. Kluci pletli pomlázky a holky v týpku barvily vajíčka, stříhaly pentle a dělaly koblihy. Když nás popadla chuť po troše pohybu, zahráli jsme si míčbí a čínskou modlitbu. Po večeři jsme si zazpívali pár písniček a šli jsme spát. Ráno nás probudilo bušení pomlázek na týpko. Tak jsme rychle vylezli a připojili jsme se buď k houfu koledujících kluků, nebo k početnějšímu davu utíkajících holek. Když si kluci vykoledovali dostatek pentliček a získali všechny díly puzzle, pustili se do jeho skládání. Fotka, která po složení puzzle vznikla, je poslala do jeskyní, kde na

ně čekala první část nadílky. Mezitím holky připravily velkolepou hostinu, do které jsme se po příchodu kluků všichni s chutí pustili. S plnými žaludky jsme se pustili do balení věcí a bourání týpka. Čas se bohužel nachýlil, a tak jsme vyrazili na autobus. Z toho jsme přestoupili na vlak a v pořádku dojeli do Prahy.

Kontakty:

Májka 725 807 853

Sára 728 739 631

JEŽIŠIMARJA, TO BYL ROKENROL!

Vážení čtenáři, nastává dlouho očekávaný okamžik, a sice vyhlášení vítězů letošní literární soutěže. Nebylo věru lehké vybrat mezi stohy došlých příspěvků ty nejlepší. V posledních dnech před uzávěrkou musel pošťák s básněmi a povídkami v nůši docházet do redakce Pejska dokonce dvakrát denně. Snad i proto se vyhodnocení tak protáhlo: Odborní porotci zpracovávali hojnou úrodu dlouhé dny i noci. Jak již řečeno, nebylo věru jednoduché vybrat z přemíry kvalitní prózy i poezie vítěze, a tak jsme se letos rozhodli udělit vítězné pozice dvě. Dělené první místo tedy náleží – prosím bujarý potlesk a rozjuchanou fanfáru – Máje a Štěpánovi H., kteřížto si jej vysloužili dílky zde přiloženými a kteřížto získávají hodnotné ceny.

ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ

(Autor: Mája / Inspirace: A. Vivaldi (poznámka: Melodie zmíněného autora s texty básní hrubě neladí!) /

Psáno z pohledu: Pesimisty.)

JARO

Zlatý paprsek přikrádá se již.
Do těla alergie dostat snaží se.
A pyl je dětským nosům opět blíž.
Kde jsou ty časy, kdy sněží se?
Ano, jaro: Všechno kvete.
Krásné?! Ale jděte!
Jen hlenu jsou plné nosy.
Alergie:
A že je pěkné chodit bosí?!

LÉTO

Sotva již jaro skončilo,
léto vše potem polilo.
Beton pálí.
Nevidím v dáli, konec.
Vedrem se mi bludy tvoří.
Všechno létem, létem hoří.

PODZIM

Mé nohy čvachtají v blátě.
Co na tom, že listy barví se zlatě?
Ani slunce, ani sních.
Jen hrozných vichrů stále smích!

ZIMA

Zvoní budík, už je ráno,
děti s pláčem volají:
„Je nám zima, zatop, mámo,
než nám těla skonají!“

Matka polomrtvá mrazem,
již se šine ke dveřím.
Ztuhlé údy zvoní o zem.
Přežijeme? Nevěřím!

Stůl je prázdný, kuchyň též.
Děti sedí, koušou lžici.
Přežiješ či zahyneš?
Vyber si.
Slzy máčí mokrou líci.

Tak tady to máte:
Chci období páté!

Mája: **MRTVOLKY – VÝPOVĚĎ VRAHA**

Volky nevolky
podotknouti nutno:
Zabil jsme dvě mrtvolky,
že jim bylo smutno.

Ještě žily, ještě dýchaly,
spaní jejich tvrdé.
Mé ruce jim jed míchaly,
právem na to hrdé.

Volky nevolky
podotknouti nutno:
Zabil jsme dvě mrtvolky,
že jim bylo smutno.

Co udělaly nevinné
umírajíc bílé?
Snad to sami nevíme
navzdory té síle
se kterou jsme připravil
jed jenž je teď v těle.
Vzdychají, už nejsou slyšet
směrem k hrochu směle.

Volky nevolky
podotknouti nutno:
Zabil jsme dvě mrtvolky,
že jim bylo smutno.

Mé úmysly tak zvrácené
skutečně se dějí.
Životy dřív zkrácené
mně se teďka smějí.

Volky, nevolky...

Štěpán: **VPŘEDÁCI. (ABBA)**

S námi musíte mít píli,
My jsme jak Čtveřice lichá,
My že budem krásně zticha?
Ani na nejmenší chvíli!

Štěpán: **BEZ NÁZVU (AABB)**

Dnešní děti, to je třída,
Sám je člověk neuhlídá
Kdyby byly samy v kleci,
Stejně nenajdou své věci.
Přestože neví která bije
Najdou dosti energie,
Aby v jedné krátké chvíli,
Míčem lustr urazily.

Štěpán: **RADA KLEPTOMANSKÝM
PESIMISTŮM (ABAB)**

Jdeš-li ukrást ovoce,
hlavně si dávej pozor,
Aby tvoje emoce,
Nepřivolaly dozor.

Štěpán: **BÁSNIČKY (ABCABC)**

U básniček,
Ať jsou kratší,
Nebo dlouhý,
Je ten tříček,
Že vám stačí
Slova pouhý.

Štěpán: **KOUZELNICKÁ (ABCB)**

Můra je všech kouzelníků,
Když z karet dělaj čáry,
Že tu náhle místo srdcí,
Vykouzlili káry.

Co to tu tak voní? Kytičky!

V dnešním díle máme další várku kytiček, které se kolem nás hojně vyskytují. Jejich názvy hlase Elišce.

Velikonoce

Ve čtvrtek 13. dubna jsme se sešli před klubovnou, kde jsme posbírali všechny potřebné věci a vydali se na Hlavní nádraží na vlak směr Mnichovo Hradiště. S ostatními čtrnáctkovskými oddíly jsme pro sebe měli celý vagón. Z Mnichova Hradiště nás do Kozmic vezl autobus, do kterého jsme se ovšem najednou nevešli, a tak jsme si v klidu nakoupili a do Kozmic jeli spolu s Dracem až v druhé várce. Po příchodu na louku skautů z Liberce, nepříliš vzdálené od naší táborové, jsme se vrhli do stavby teepee a dělání dřeva, kterého jsme vyrobili tolik, že stačilo na celou výpravu. Po večeři jsme v okolí tábořiště zaznamenali výskyt podivných částic – časonů, které značily časovou anomálii. Vydali jsme se tedy po jejich stopách a došli až na naše sněmoviště, kde nás vyhledal Pomeranč z minulosti a prozradil nám, že se v okolí našeho tábora vyskytuje neuzavřená časová bublina, ve které můžeme navštívit tábory z dob minulých. Zazpívali jsme si ještě několik starých táborových písniček a vydali se zpět do týpka, kde jsme zalehli.

V pátek byl čas na celodenní výlet. Vyšli jsme po trase, kterou nám vymyslela červená družinka. Během výletu jsme se podívali do dvou táborů – nejprve jsme si vyzkoušeli těžení ropy, jako jsme dělali na Aljašce, a poté jsme přemlouvali mongolské kmeny, aby se přidali na naši stranu. Zahráli jsme si i lakros, a to dokonce dvakrát, a prošli si místa sice od tábora po

měrně nedaleká, ale přesto nám nepřilíš známá. Večer jsme se nacpali těstovinami s červenou omáčkou, zahráli si mafii a šli spát.

Sobotní dopoledne jsme strávili úklidem týpka a pojmenováváním tajemných míst v okolí tábořiště. Odpoledne nás čekala společná celoskupinová hra, ve které několik rodin ztroskotalo na pustém ostrově a ztratilo paměť. Nejprve bylo nutné najít zbylé členy svých rodin a následně kapitána, který by nám s uniknutím z ostrova mohl pomoci. Kapitána jsme nakonec našli – snažil se odplout ponorkou, ale zasekla se mu na mělčině. Všichni jsme pomáhali tlačit, ale ven se ponorce nechtělo, takže nakonec každá rodina sestavila lodičku z kůry a všechny najednou jsme je po Zábrdce vypustili. Večer přijely vedoucí Malého Vpředu a po večeři jsme si zahráli japonské Riskuj a navštívili Draco, se kterým jsme si zazpívali.

Neděli zahájil příjezd Malého Vpředu a sportovní dopoledne, kde jsme se mohli utkat v pasákovi, la-krosu a frisbee. Nejlepší z nás dokonce získali krásné památeční diplomky. Po obědě už jsme se rozdělili na holky a kluky. Zatímco kluci pletli pomlázky, holky malovaly vajíčka a smažily koblihy na pondělní hostinu. Před večeří jsme díky Vosově hře trochu poznaly ostatní oddíly, zahráli si mičbee a po večeři nám ještě Pomeranč z minulosti uzavřel a vyhodnotil naše procházení minulých táborových her. Následně jsme navštívili Skarabíky, se kterými jsme si rovněž zapěli.

Pondělní ráno bylo deštivé. Kluci ale přesto všechny holky poctivě omladili a na oplátku získávali dílky puzzle, které je nakonec dovedlo do jeskyní u mlýna. Hostinu jsme kvůli dešti absolvovali v místní skautské jídelně. Potom už nezbylo nic jiného než sbalit batohy a týpka, uklidit louku, vydat se na autobus a následně se vlakem dopravit zpátky do Prahy, kde jsme se všichni společně rozloučili, a donést věci do klubovny.

Přechod Krušných hor

V pátek odpoledne jsme se sešli na Hlavním nádraží a vydali se na dlouhou cestu až do Kyjic, kde dříve stávala vesnice a kde jsme si zařídili mimořádné zastavení vlaku. Na místním nádraží nám byl také představen kouzelný pytlíček, který celý prodloužený víkend řídil naše kroky. Na každém místě, kam nás zavedl, jsme také získali červený kousek velké skládačky s obrázkem a informacemi o daném místě. Z Kyjic jsme se vydali směr zámek Jezeří. Procházeli jsme oblastí povrchových dolů, až jsme se konečně dostali do lesa, kde jsme mohli ulehnout ke spánku – ovšem za hluku z podivné technoparty někde uprostřed dolů. Ještě před spaním také Vosa vytáhl své překvapení – během víkendu nám předčítal z několika humorných knížek.

V sobotu ráno nás malinkými marmeládkami překvapily Mája s Mety. Potom jsme nejprve vyšplhali

na Jezeří, odkud nás pytlíček poslal na rozhlednu ne-
daleko vesnice Hora Svaté Kateřiny. Tam jsme se na-
obédvali a pochutnali si na čokoládách od Rámy a Šán-
ti. Během nabírání vody také vytáhl Kuba jahodový
sirup. Dále naše kroky vedly směrem kostel v Nové
Vsi v Horách . Na chvílku jsme se přes hraniční pře-
chod podívali do Německa, poté si krátce odpočinuli
u kostela a vydali se dle instrukcí pytlíčku k Flájské-
mu kostelíku, který se ovšem nenachází ve Flájích, ný-
brž v Českém Jiřetíně. Věděli jsme, že ten den k němu
už nedorazíme, ale snažili jsme se co nejvíce přiblížit.
Cestou nás svými koláči překvapily a nasytily Eliška
se Samarou. Pokračovali jsme až k vrchu Jelení hlava
a kousek pod ním si postavili plachtičky, opekli buřty
a sýry, poslechli si kousek knížky a za zvuků velmi
vzdáleného techna usínali.

Neděle začala velmi příjemně – Pom s Jendou nám
uvařili kakao. Po snídani a zabalení všech věcí jsme
došli do Českého Jiřetína, kde jsme se pokochali dře-
věným kostelíkem přeneseného z bývalé vesnice Flá-
je, a vydali se ke Flájské přehradě. Tam jsme se na-
obédvali, znovu zalovili v pytlíčku, a ten nás poslal
k poslednímu krušnohorskému divu – Hrobskému
viaduktu. Prošli jsme kolem památníku vesnice Fláje,
potkali strašně moc motorkářů, a nakonec večer roz-
ložili plachtičky nedaleko vrchu Bouřňák. Cestou nás
ale ještě stihl Štěpán H. potěšit domácími waflemi se
šlehačkou. K večeři jsme si uvařili thajské, od Štěpána

V. dostali horkou čokoládu, a po pohádce na dobrou noc za hlasitých poryvů větru usnuli.

V pondělí dopoledne jsme kolem větrníků větrných elektráren došli až na Bouřňák, a z něho zahájili sestup do Hrobu. Během náročného klesání nám všem přišly vhod Kryštofovy muffiny. V Hrobě jsme došli na nádraží, kde Tea vytasila své frkačky, a došli se podívat na velmi vysoký viadukt. Potom jsme se vrátili na nádraží a po malé změně plánů nasedli na vlak, kterým jsme dojeli do Mostu a odtamtud už zpátky do Prahy.

Kontakty:

(Kontakty na Májku a Sáru najdete u mladších)

Eliška (728 467 049)

Jenda (799 790 244)

Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

